

РЕШЕНИЕ

№ 598

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

като разгледа докладваното от Мария Райкинска Въззивно търговско дело № 20231001000120 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 250 ГПК.

Въззивното производство е приключило с решение № 287/11.05.2023 г., което е връчено на жалбоподателя „МЛЯКО И МЛЕЧНИ ПРОДУКТИ СОФИЯ“ ЕООД на 29.05.2023 г. В срока за обжалването му, на 14.06.2023 г. жалбоподателят, чрез адв. Д. П., е депозирал молба, уточнена по-късно с молба от 19.06.2023 г., в която сочи, че въззивният съд не се произнесъл с решението си по всички предявени с исковата молба искове, а понеже потвърдил решението на СГС, с което е отхвърлен главният иск по чл. 254, ал. 1, предл. първо ЗЗД, то въззивният съд дължал произнасяни и по двата евентуално съединени с него искове, а именно иск с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. второ ЗЗД и иск с правно основание чл. 250, ал. 2, предл. второ вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД. Жалбоподателят поддържа, че с въззивната си жалба обжалвал първоинстанционното решение в неговата цялост, което обосновава с обстоятелството, че в петитума на въззивната жалба е заявил, че моли да бъде отменено оспореното решение, което означавало, че е обжалвал цялото решение на СГС, с което били отхвърлени три евентуално съединени искове. Моли решението на САС да бъде допълнено с произнасяне и по двата евентуално съединени искове.

Въззиваемата страна **Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“** (ДА ДРВВЗ) не е депозирала отговор на молбата по чл. 250 ГПК, нито на допълнителната уточняваща я молба.

Съдът, след като разгледа делото и събраните доказателства по молбата за допълване намира следното:

С първоинстанционното решение на СГС са отхвърлени предявените от „МЛЯКО И МЛЕЧНИ ПРОДУКТИ СОФИЯ“ ЕООД (с предишно наименование „Си Ви Ес Омуртаг“ ЕООД) против ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „Държавен резерв и военновременни запаси“ иск с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. първо вр. с чл. 79, ал. 1,

предл. първо от 33Д за сумата от 60 000 лева (шестдесет хиляди лева) – частичен иск от иск в заявен пълен размер от 221 709,30 лева, представляващи извънредни разноски за опазване на продуктите краве сирене и кашкавал в периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г., от които 15 000 лева по фактура № 2000000120/15.10.2020 г., цялата на стойност от 38 240,80 лева, 10 000 лева по фактура № 2000000121/30.11.2020 г., цялата на стойност от 13 000 лева и 35 000 лева по фактура № 2000000122/29.01.2021 г., цялата на стойност от 170 468,50 лева, при условията на евентуалност иск с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. второ от 33Д за сумата от 60 000 лева (шестдесет хиляди лева) - частичен иск от иск в заявен пълен размер от 221 709,30 лева, представляваща обикновени разноски по безвъзмездни договори за влог, породили се по твърдяното правоотношение след прекратяване на договорите от 19.12.2011 г. за влог на Държавен резерв и военно-временни запаси, за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г., и при условията на евентуалност иск с правно основание чл. 250, ал. 2, предл. второ вр. с чл. 79, ал. 1, предл. първо от 33Д за сумата от 60 000 лева (шестдесет хиляди лева) – частичен иск от иск в заявен пълен размер от 221 709,30 лева, представляваща възнаграждение по договори за влог от 19.12.2011 г. за съхранение на държавен резерв краве сирене и на военновременни запаси – кашкавал, като неоснователни.

В депозираната от “МЛЯКО И МЛЕЧНИ ПРОДУКТИ СОФИЯ” ЕООД въззивна жалба против решението на СГС е посочено, че в срока по чл. 259 ГПК се оспорва постановеното решение на СГС **по предявен от дружеството иск с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. първо вр. чл. 79, ал. 1 предл. първо 33Д за сумата 60 000 лева – частичен иск в заявен пълен размер от 221 709.30 лева**, като неправилно и незаконосъобразно. По надолу пише: „за да постанови своя съдебен акт с **отхвърляне на исковата претенция** ...“ и са изложени конкретни пороци на първоинстанционното решение. Накрая е формулиран петитум **„На основание чл. 271, ал. 1 ГПК моля да отмените оспореното решение като неправилно ...“**

На 14.02.2023 г. съдията докладчик е изготвила разпореждане за насрочване на делото по чл. 267 ГПК, съдържащо и доклад на въззивната жалба и отговора на насрещната страна, като в доклада е цитиран диспозитива на първоинстанционното решение и е посочено, че същото се обжалва **частично по иска с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. първо ГПК**. В проведеното на 21.03.2023 г. открито съдебно заседание жалбоподателят не е възразил относно начина, по който е докладвана въззивната жалба с разпореждането по чл. 267 ГПК. Съдебното дирене е прекратено в това заседание и на страните е дадена възможност за допълнителни писмени бележки. Такива жалбоподателят е депозирал на 03.04.2023 г., като накрая в техния петитум е заявено следното, след направено искане за спиране на производството: „...или да **разгледате по същество решение № 1198/31.10.2022 г. по т.д. № 1902/2021 г. на СГС, VI-8 състав, отмените този съдебен акт и потвърдите предявения от „Мляко и млечни продукти София“ ЕООД иск против ДА ДРВВЗ, гр. София, предявен на основание чл. 254, ал., предл. първо вр. чл. 79, ал. 1, предл. първо 33Д за сумата от 60 000 лева, - частичен иск от иск в размер 221 709.30 лева**“.

С постановеното от настоящия съдебен състав решение № 287/11.05.2023 г. е потвърдено първоинстанционното решение в частта му, с която е отхвърлен главен иск по чл. 254, ал., предл. първо вр. чл. 79, ал. 1, предл. първо 33Д за сумата от 60 000 лева, - частичен иск от иск д размер 221 709.30 лева.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна настоящият съдебен състав намира следното:

Допълване на съдебното решение се допуска, когато съдът не се е произнесъл по спорния предмет в неговата цялост или по всички предявени иски. При всички

положения съдът – първоинстанционен или въззивен се произнася само по онези искове, с които е сезиран, предвид диспозитивното начало. Произнасянето по искове, с които не е сезиран нарушава диспозитивното начало и води до постановяване на недопустимо съдебно решение.

В случая въззивният съд е сезиран с въззивна жалба само срещу част от първоинстанционното решение, като изрично и ясно в началото на въззивната жалба е посочено, че се оспорва решението на СГС по иска с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. първо вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД. Във въззивната жалба се говори за „исквата претенция“, а не за „исковите претенции“. Обстоятелството, че в петитума на въззивната жалба се говори за „оспореното решение“, а не непременно за „оспорената част от решението“ при изричното ограничаване на предмета на обжалване от самия жалбоподател в началото на въззивната жалба, не може да се тълкува като намерение за обжалване на първоинстанционното решение в цялост и по трите разгледани в него искове.

Не се разкрива намерение на жалбоподателя да обжалва в цялост първоинстанционното решение и от последващите негови процесуални действия – той е получил писмения доклад на въззивната жалба, инкорпориран в разпореждането от 14.02.2023 г., където изрично е докладвано, че се обжалва само част от решението, но в проведеното открито съдебно заседание не е възразил срещу така направения доклад. Нещо повече, в писмените бележки, депозирани след заседанието отново изрично е поискано да бъде отменен съдебен акт на СГС и да бъде потвърден иска на „МЛЯКО И МЛЕЧНИ ПРОДУКТИ СОФИЯ“ ЕООД против ДА ДРВВЗ, гр. София, предявен на основание чл. 254, ал., предл. първо вр. чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД за сумата от 60 000 лева, - частичен иск от иск в размер 221 709.30 лева. Тук също не е правено искане за контрол над цялото съдебно решение на СГС, а изрично е посочена една негова част, която да бъде отменена, която част съвпада с посочената още с въззивната жалба част.

Така изложеното обосновава извод, че пред въззивната инстанция е била пренесена само част от спора пред СГС, а именно частта по иска с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. първо вр. чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД, като именно по тази част от спора се е произнесъл апелативният състав. Липсва основание решението да бъде допълвано с произнасяне по останалите два евентуално съединени с посочения иск искове, тъй като жалбоподателят не е направил своевременно, ясно и несъмнено тези искове част от въззивното производство.

Горното налага молбата за допълване на решение № 287/11.05.2023 г. да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Воден от изложеното, Апелативен съд – София

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата по чл. 250 ГПК от 14.06.2023 г., уточнена с молба от 19.06.2023 г., депозирани от “МЛЯКО И МЛЕЧНИ ПРОДУКТИ СОФИЯ” ЕООД с искане за допълване на решение № 287/11.05.2023 г. по настоящото дело с произнасяне и по евентуално съединените искове с правно основание чл. 254, ал. 1, предл. второ ЗЗД и иск с правно основание чл. 250, ал. 2, предл. второ вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните, при условията на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____